

PUNAINEN KARJALA

NKP(b)n Karjalan AK:n, KASSR:n TpkK:n
ja KAL:n lehti 17:s vuosikerta

Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop.
1/1 vk. 30.—, 1/2 vk. 15.—, 1/4 vk. 7:50

N:o 134 V. 1937 — Kuusipäivän 2:nen päivä — Maanantaina kesäkuun 14 p:nä

Stalinilainen huolenpito kolhoosi-järjestelmästä

Dekretissä maasta, minkä Lenin kirjoitti ja joka julkaistiin heti seuraavana päivänä Lokakuun Suuren Revoluution jälkeen, sanottiin:

”Suurtilallisen maanomistuksen kumotaan heti ilman mitään lunastusmaksuja.”

Likvidoituaan tilanherrojen luokan soveltavalla luovutettiin talonpoikaiselle maksuttomana käyttöön yli 150 miljoonaa hehtaaria tilanherrojen maita, läänitysmaita, valtion ja luostareiden maita.

Näin ollen bolshevikin puolue toteutti todellisuudessa luosunkinsa — ”Maata — talonpojille”.

Stalinilainen Konstitutsio on tehnyt yhteenvedot Sovettiläisten ja talonpoikien 19-vuotisesta taistelusta sosialistisen yhteiskunnan rakentamiseksi. Meidän maassamme kolhoosijärjestelmä on voittanut lopullisesti ja kumoamattomasti. Se on voittanut mitä ankarammassa taistelussa kansan vihollisia — trotskilais-zinovjevilaista ja rykovi-lais-buharinilaisia bandiitteja vastaan. Nämä katalat kansan viholliset, japanilais-saksalaiset fasistiset spionit ja diversantit ovat kolhoosirakennustyön koko historian ajan tehneet kaikkia mahdollisia yrityksiä kollektivisoinnin murta-miseksi. Ne ovat ehdottaneet kolhoosien ”hajottamista”, antamista kulakille mahdollisuutta ”kasvaa sosialismin”, ne ovat tahtoneet fasistisen intervention avulla palauttaa maamme kapitalistisen järjestelmän, asettaakseen uudestaan kapitalistit, tilanherrot ja kulakit työläisten ja talonpoikien hartioille, luovuttaakseen meidän sovitettuihin maamme imperialistien ryöstettäväksi.

Mutta kaikki nämä vihollisten perkeleet on suunnitellut on murskattu. Sovettiläis-talonpoikaisto on järkähtämättömästi asettunut kolhoositielle, jonka Lenin ja Stalin ovat osoittaneet, eikä koskaan poistu tästä tieltä.

Meidän kolhoositalonpoikaistomme on rajattoman uskollinen sosialistiselle synnyinmaalleen, Lenin-Stalinin puolueelle, joka huolehtii joka päivä kolhoosijärjestelmän lujittamisesta, auttaa kolhoosnikkoja onnellisen ja iloisin elämän rakentamisessa.

Tätä puolueen ja hallituksen sekä henkilököhtäisesti toveri Stalinin apua ja huolenpitoa tuntevat myöskin meidän Karjalan tasavallan kolhoosimme. Lyhyenä aikana meillä on järjestetty 25 kone-traktoriasemaa, joissa on 326 traktoria ja paljon erilaisia maatalouskoneita — ojankaivajia, juurinta-koneita, puimakoneita ym. Nyt tulee Karjalan peloilloja sadonkorjuussa työskentelemään 17 kombainia.

Vuodesta vuoteen kasvavat kapitalistilajitukset yhteiskunnallistettuun maatalouteen: v. 1934 — yli 5 miljoonaa ruplaa, v. 1935 — yli 7 miljoonaa ruplaa ja v. 1936 — yli 8 miljoonaa ruplaa. Tämän avun tuloksena tasavallamme kylvöala on huomattavasti suurentunut, nousten v. 1936 — 66.300 hehtaariin, kolhoosit ovat lujittuneet, kolhoosnikkain varallisuus on kasvanut.

Tänään julkaistu toverien Stalinin ja Molotovin allekirjoittama NKP(b)n KK:n ja SSSR:n Kansankomissarien Sovetin päätös ”Helipotuksista Karjalan ASSR:n kolhoosille” on uusi selvä todistus stalinilaisesta huolenpidosta kolhooseista ja kolhoositalonpoikaistosta. Ei ole epäilemistäkään, että tämä päätös tullaan maaseudulla ottamaan vastaan suurella ilolla jokaisen kolhoosnikin ja yksityistalonpoijan taholta.

Tämän puolueen ja hallituksen päätöksen mukaan Puutosin,

Äänisentakaisen, Kontupohjan, Präsän, Aunuksen ja Vieljärven rajonien kolhoosit ja yksityistaloudet vapautetaan kahdeksi vuodeksi pakollisesta jyvänviljan luovutuksesta valtiolle. Se antaa 9.516 sentneriä jyvänviljaa kolhoosien käytettäväksi. Tämä menee kolhoosien lujittamiseen, luontaisapuna kolhoosnikoille ja kohottaa huomattavasti heidän hyvinvointiaan. Karjalan kolhoosilta poistetaan myöskin menneiden vuosien, lukuunottaen myöskin vuoden 1936 luontaisverorästit sekä velallisuus jyvänviljalainoissa, lukuunottaen keväällä vuonna 1937 annetut lainat.

Sitä paitsi tällä päätöksellä alennetaan melkein 40 % luontaismaksuja kone-traktoriasemien suorittamista töistä jyvänviljakasvien viljelyksessä, joka on suoritettava kolhooseista vuoden 1937 sadosta. Tämän päätöksen pohjalla Karjalan tasavallan kolhoosille ja kolhoosnikoille annetaan huomattavia finanssiheloitoksia. Kolhoosilta poistetaan maksurästit tuloveroista vuodelta 1936 ja vakuutusmaksuista; kolhoosnikoilta vähennetään verorästejä maatalousverosta vuodelta 1936 ja kulttuuriveromaksuja vuodelta 1937; poistetaan 500 tuhatta ruplaa rajavyöhykkeen kolhoosien velkoja maatalouspankille ja loppuvelasta (380 tuh. ruplaa) annetaan lykkäystä syyskuun v. 1938 ja v. 1939 asti, jne.

Valtava merkitys on Sovettiläisen Kansankomissarien Sovetin ja NKP(b)n KK:n päätöksellä 900 tuhannen ruplan antamisesta rajaseutujen rajonikeskusten kunnostamiseen.

Puolueen ja hallituksen päätöksellä ”Helipotuksista Karjalan ASSR:n kolhoosille” on mitä suurin merkitys kolhoosien jatkuvassa organisatoris-taloudellisessa lujittamisessa ja kolhoosnikkojen varallisuuden kohottamisessa. Puolue- ja sovettijärjestöjen teh-

tävänä on saatava viivyttelemättä tämä päätös jokaisen kolhoosin, kaikkien kolhoosnikkojen ja yksityistalonpoikien tietoon, selittäen sen luovuttoman suuri taloudellispoliittinen merkitys.

Tämä päätös tulee olemaan voimakkaana vipuna kolhoosin kaikkien töiden parantamisessa, vipuna, joka kohottaa kolhoositalouden jälkeen jääneitä aloja. Näihin mennessä meillä ei ole vielä päätetty kylvöjä eivätkä erikoisen hyvin ole asiat vihanneksien viljelykseen nähden, meillä kehittyä huonosti valmistautuminen heinäniittöön ja viljan korjaukseen. Tämä jälkeeniittöön täytyy ratkaisevasti voittaa. Kolhoosien ja kolhoosnikkojen, kone-traktoriasemien työntekijäin ja agronomien on vastattava puolueen ja hallituksen päätöksen taistelutöillä tasavallan peloilloja, sosialististen peltojen satoisuuden kohottamisella ja kymmenkertaisuutella vallankumouksellista valppautta.

Me emme saa hetkeksikään unohtaa kapitalistista ympäristöä. Tämä koskee erikoisesti meitä, jotka elämme rajatasavallassa.

Raivostuneet kansan viholliset, japanilais-saksalaiset bandiitit, kolmasti kirottu halveksittu isänmaan petturit ponnistelevat viimeisensä, kuten juuri päättynyt oikeusprosessi kahdeksaa fasistista spionia vastaan osoittaa, murtaukseen sosialistisen rakennustyön ja syöstäkkeen suuren sovettiläisen kapitalistien ikeen alle.

Viholliset ovat tälläkin kertaa laskeneet väärin. Proletariaatin diktatuuriin rankaisessa miekka laskeutuu veristen fasistien koirien niskaan.

Jokaisen työtätekevän, jokaisen kolhoosnikin pyhä velvollisuus on olla vartiassa ja seurata tarkasti vihollisen hankkeita, muistaa, että kaikkien työtätekevien valppaus on ”se kukistumaton este, jonka ylityse ei ole onnistunut eikä onnistu astua fasistien varoiluun pahimmat ja julmimmat kaan sudet”.

Lääketieteellinen lausunto M. I. ULJANOVAN sairaudesta ja kuolemasta

Useita vuosia M. I. Uljanova sairasti suuren kalkkeutumista ja vaikeata hypertoniata (korkea verenpaine).

Vuonna 1931 M. I. ULJANOVAN sairasti hyvin vaikean keuhkotulehduksen, jonka jälkeen hänen oikeaan keuhkoonsa kehittyi kalkkeutumisprosessi (keuhkosklerosi), joka ajottain paheni. Vaikean hypertonian pohjalla M. I. ULJANOVALLA vuoden 1937 kesäkuun 7 päivänä kello 20.30 hänen ollessaan työssä alkoi ankara pää-äpö, kehittyi kouristuskohaus ja tajuttomuus, mikä aiheutti verenvuodosta aivoihin ja aivokalvoin. Runsa verenlaskun ja ilimatotien avulla onnistuttiin palauttamaan hänet tajuihinsa lyhyeksi aikaa, mutta tajuttomuus ilmeni uudistui taas pian. Toisen kouristuskohauksen jälkeen, joka ilmeni samana iltana kahden t nmin kullutta, M. I. ULJANOVAN tila paheni suuresti ja hän vaipui vieläkin syvempään tajuttomuustilaan.

Tiedotus

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean jäsenen, SSSR:n Sovnarkomin yhteydessä olevan Sovettiläisen Komissin jäsenen toveri M. I. ULJANOVAN hautajaisten järjestämisestä varten on muodostettu komissi, johon kuuluvat t. t. N. K. Antipov, I. A. Akulov ja K. A. Bulganan.

Kesäkuun 9 päivänä alkoi ilmetä lisääntyvä sydämenheikkouden ja hermokeskusten toiminnan lamaantumisen oireita.

Kesäkuun 10 ja 11 päivänä M. I. Uljanovan tila huononi jatkuvasti.

Kaikki toimenpiteet, joita käytettiin, johtivat vain lyhytaikaisiin ja vähiisiin tuloksiin. Sairas ei tullut tajuihinsa, sydämen toiminta yhä heikkeni ja kesäkuun 12 päivänä kello 1.50 M. I. Uljanova kuoli sydämenheikkouteen.

Kremlin lääkintä-sanitaarihallinnon päällikkö

I. HODOROVSKIJ.

Professori M. KONTSHALOVSKIJ.
Professori M. KROL.
Professori M. MARGULIS.
Professori B. VEISBROD.
Dosennti M. RAPPORT.
Lääkäri L. LIMTSHER.
Lääkäri L. FUKS.
Lääkäri J. KONOVALOV.
Moskova, kesäkuun 12 p. v. 1937.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean jäsenen, SSSR:n Sovnarkomin yhteydessä olevan Sovettiläisen Komissin jäsenen, Sovettiläisen Komissin Valitusbyronin johtajan toveri M. I. ULJANOVAN hautajaisten järjestämisestä komissilta

Tov. M. I. ULJANOVAN ruumis asetetaan kesäkuun 12 päivänä Liittojen talon Pylvässaliin.

Tov. M. I. ULJANOVAN hyvästelyä varten Pylvässaliin avataan vapaa pääsy kesäkuun 13 päivänä kello 6 alkaen aamulla.

Krematsoio suoritetaan kesäkuun 14 päivän vastaisena yönä. Hautajaisista tiedotetaan erikseen.

Tov. M. I. Uljanovan hautajaiset tapahtuvat kesäkuun 14 päivänä Punaissella torilla kello 18. Tuhkauraan saavuttua Punaisselle torille — V. I. Leninin mausoleumin luokse pidetään surumiitinkiä.

Helipotuksista Karjalan ASSR:n kolhooseille

SSSR:n Kansankomissarien Sovetin ja NKP(b)n Keskuskomitean päätös
11 kesäkuuta v. 1937

1. Vapautetaan kahdeksi vuodeksi vuodesta 1937 alkaen Karjalan ASSR:n kolhoosit ja yksityistaloudet pakollisesta jyvänviljan luovutuksesta valtiolle rajoneissa: Puutosi, Äänisentakainen, Kontupohja, Präsä, Äänisentranta, Aunus, Vieljärvi.
2. Poistetaan edellisten vuosien luontaisverojen rästit, ottaen lukuun vuoden 1936 ja velallisuuden jyvänviljakasvien lainoissa, jotka on annettu Karjalan ASSR:n kolhoosille, lukuunottaen keväällä vuonna 1937 annetut lainat.
3. Vähennetään jyvänviljakasvien valtion kylvöplaanina vuonna 1937 8.000 hehtaarilla.
4. Alennetaan maidon luovutusnormit kolhooseissa (yhteiskunnallistutusta karjasta) 360 litraa maitoa 260 litraan 1 lehmää kohden.

II.

Alennetaan voimassaolevat määrät luontaismaksuissa kone-traktoriasemien suorittamista töistä kolhooseissa jyvänviljakasvien alalla vuoden 1937 sadosta ja määrätään seuraavat luontaismaksujen määrät kone-traktoriasemien töistä allamainituissa töissä Karjalan ASSR:ssä:

Sato yhdeltä hehtaarilta (sentnereissä)											
		Alle 5	5 alle 7	7 alle 9	9 alle 11	11 alle 13	13 ja yli				
Kevät-kyntö	8 kg	20	40	60	80	100					
Kesänto-kyntö	8 "	20	40	60	80	100					
Syyskyntö	4 "	8	20	42	60	80					
Uutismaan kyntö	12 "	30	60	80	100	120					
Kylvö	1 "	2	4	8	12	16					
Niitto	4 "	10	21	30	40	48					
Puinti	5 %	jyvämäärästä, mikä on puitu kone-traktoriaseman puimakoneilla									
Syyskylvölle suoritettu kyntö ja kesänto-kyntö	3 kg	6	15	30	45	57					

SSSR:n KANSANKOMISSARIEN SOVETIN PUHEENJOHTAJA
V. MOLOTOV

NKP(b)n KESKUSKOMITEAN SIHTEERI
I. STALIN

Iljitshin sisar

Kesäkuun 12 p:nä kuoli veren vuodasta aivoihin Maria Iljinitshna Uljanova 59-vuotiaana. Koko hänen elämänsä ja työnsä oli irrottamattomasti yhteydessä Iljitshin elämään ja työn kanssa. Hän kasvoi Uljanovskissa (ent. Simbirskissä). Hänen isänsä oli 60-luvun revolutsioneeri, työskenteli väsymättömästi valistusrintamalla. Perhe oli erikoisen kulttuurinen ja lähellä silloisen parhaan intelligenssin elämää. Kotielämän koko säily kasvatit. Veljet ja sisaret olivat sangen sopuisia. Iljitsh varhaisvuosista lähtien suhtautui erikoisen lämpimästi ja huolenpidolla nuorempiin — sisareen Maria Iljinitshinaan ja veljeen Dmitriin, joka nautti heidän keskuudessaan suurta auktoriteettia.

9-vuotiaana tyttönä M. I. näki, kuinka äiti, vanhempi sisar Anna, Iljitsh, sisar Olga kärsivät Iljitshin vanhemman veljen Aleksandrin mestauksesta, joka suoritettiin toukokuun 8 p:nä vuonna 1887. Hän muisti koko elämänsä Iljitshin sanat, jotka hän sanoi, kun tuli tieto vanhemman veljen tuhosta, joka intohimoisesti etsi teitä koko yhteiskunnallisen järjestelmän uudistajajärjestämiseksi siihen aikaan, jolloin työväenliike vasta alkoi syntyä Venäjällä. Aleksandr Iljitsh kulki vielä vanhaa tietä — yksityisten henkilöjen taistelua tsarismien rajoittamien mielivaltaa ja sortoa vastaan. ”Toista tietä täytyy kulkea”... sanoi Iljitsh, ja M. I. lähti leniniläisistä tieistä.

Iljitsh vangittiin Pietarissa vuonna 1895, kun hän oli 17-vuotias. Maria matkusti äitinsä ja vanhemman sisarensa kanssa Pietariin, kävi katsomassa veljeään, oli selvillä työväenliikkeestä, joka oli alkanut kehittyä laajaksi Pietarissa v. 1896, jolloin oli laskossa 30 tuhatta tehtiillityöläistä. Vanhemmalla sisarellaan ja Iljitshillä hän oppi silloisen maanalaissuuden konspiraation. Vuonna 1899 hänet jo vangittiin ja karkoitetiin Nizhni Novgorodiin. Palattuaan Moskovaan hän ryhtyi vielä lujemmin työhön ja vuoden 1911 maaliskuun alussa hänet vangittiin yhtäaikaisesti vanhemman sisaren miehen Mark Timofejevitch Jelizarovin kanssa puolueen Moskovan järjestön juttussa, sitten hänet karkoitetiin Samaraan.

Iljitshin voimilla järjestettiin ulkomailla siihen aikaan maanalaisten yleisvenäläinen sos.dem. sanomalehti ”Iskra”. ”Kipinästä tuli syttyä”, sellainen oli ”Iskra” loosunki. Tämä kipinä leimahti vallankumoukselliseksi paloksi. Leimahti sentähden, että Venäjällä oli vahva järjestö, tehtiin väsymätöntä työtä yhteyk-

sen järjestämiseksi, ihmisten kokaamiseksi, yhtiä laajennettiin propagandaa ja agitatoria joukkojen keskuudessa. Me nimittimme M. I:tä ”karhunpoikaseksi”. Hänen jonkinlaisen unen ujouden takia, mihin oli yhtynyt valtava vakaumuksellinen sitkeys, hän järkeisti yhteyksiä, hän ei hetkeksikään unohtanut, että yhteydet ovat ihmisten kanssa. Kaikki olivat itsessään hänen huolenpitoa ihmisistä, joihin hän tuli tuliseksi kiintynyt, hän huolehti jokaisesta pikkuseikasta. ”Karhunpoika” ei voi olla rakastamatta.

Samarassa M. I. työskenteli ”Iskra” niinkutsuttujen agenttien ryhmässä yhdessä Krzhizhanovskin, Lengnikin, Krasikovin ja muiden tovereiden kanssa, jotka valmistelivat toista edustajakokousta. Kun vuonna 1908 tapahtui hajaannus toisessa edustajakokouksessa, niin M. I. asettui heti bolshevikien puolelle. Työt kehittyivät laajasti, lähenei vuosi 1905 — ja tammikuussa vuonna 1904 M. I. vangitaan Kieviissä yhdessä Dmitrij Iljitshin, hänen vaimonsa ja sisarensa Anna Iljinitshnan, Zin. Pavl. Krzhizhanovskin, Obratsovan ja muiden kanssa. M. I. päästettiin vapaaksi kesäkuussa vuonna 1904. Hänen perään järjestettiin hurja kytäys, työskentely kävi mahdolltomaksi, ja vuoden 1904 lopulla hän matkustaa Geneveen, missä Iljitsh eli silloin, ja hän upottui sen ajan emigranttien lämpimään vilkkaaseen ilmakehään.

Vuonna 1905 hän palaa Pietariin ja suorittaa suurta työtä työläisten keskuudessa. Vuonna 1907, kun alkoi taantumus ja alkoi supistua töiden vauhti, niin M. I. Iljitshin johdolla hän ryhtyi kääntämään ”Marxin kirjettä — Kugelmannille” ja ”Kirjettä Zorgele”.

Taantumusvuosien 1908—1909 lopulla hän matkustaa ulkomaille Pariisiin, missä opiskelee Sorbonnessa (hän osasi jo hyvin ranskan kieltä). Opiskellessaan Sorbonnessa hän samanaikaisesti ko-ki Iljitshin kanssa hänen taistelusta otsovejista ja sovitteijoista vastaan ja auttoi häntä työssä.

Vuonna 1910 M. I. on Saratovissa, missä hänet vangitaan vuonna 1911 Saratovin järjestön juttussa ja karkoitetaan Volodgan läänin kolmeksi vuodeksi. Siellä hän työskentelee raatatieläisten keskuudessa, kerää rahaa, auttaa kaikin keinoin bolshevistisen puolueen lujittamista, joka oli muodostunut Pragin konferenssissa. Maria Iljinitshna ympäröi aina Iljitshin huolenpidolla, huolehti hänen ruuastaan, mukavuuksista, vaatteista, siitä, että hänellä olisi kaikkia, mitä tarvitssee. Tämä

huolenpito Iljitshistä ilmeni tuhansina pikkuseikkoina.

Maaliskuusta 1917 kevääseen 1922 M. I. työskentelee ”Pravda” sihteerinä ja sitten ”kollegion” jäsenenä. Ensimmäisinä vuosina hänen työnsä tapahtuu Iljitshin johdolla, jonka kanssa hän elää yhdessä, kokee hänen kokemuksesta. Hänen kokemuksesta laajasta työstä joukkojen kanssa, Iljitshin tapa kuunnella joukkojen ääntä tekevät hänet kirjeenvaihtajalikeen aktiiviseksi organisaattoriksi, joka antoi demokraattisen leiman koko lehtityöllemme.

Monet tunsivat Maria Iljinitshnan, mutta hänen tunti paljon ihmisiä, muisti työläisiä, joiden keskuudessa oli joskus tehnyt työtä, muisti kirjeenvaihtajia.

Raskasta oli M. I:n elämä silloin, kun tehtiin hurhayritys Iljitshia vastaan sekä silloin kun Iljitsh oli vaikeasti sairaana ja kuoli. Hän rakasti tuliseksi Iljitshia, ja Iljitsh rakasti yhtä tuliseksi häntä.

Maaliskuun 8 p:nä vuonna 1938 hänet palkittiin Leninin ordennilla.

Puolueen XIV edustajakokouk-

nessa hänet valitaan Keskuskomitean jäseneksi, sitten hänet valitaan Keskuskomitean puoleen presidiumiin, hän taistelee puolueen linjan väristelyä vastaan, puolueen XVII edustajakokouksesta lähtien hän on Sovettiläisen Komissin byronin jäsen, valitusbyronin johtaja. Tässä työssä hän ikäänkuin erikoisesti innostui, taistellen kaikin voimin puolueen linjan puolesta, järkähtämättömästi, taitavasti pyrkien likvidoimaan kaikki virheet ja vääristelyt, jotka ehkäisivät sovitteilyä oikein järjestämisestä. Tämä työ tyydytti häntä, se oli elävää apua sosialistiselle rakennustyölle. Mutta hän ei säälinyt voimiaan, hän teki työtä keho 3—4 asti aamuyöihin, levähtämättä, pitämättä lomaa. Siitä huolimatta, että hänellä oli hirtittävää pääkipua, hän osallistui aktiivisesti rajonin, Moskovan kaupungin ja alueen konferensseihin, ja tullessaan konferenssista työhön hän kuoli.

Hän suhtautui erikoisella rakkaudella aina toveri Staliniin, muistaen koko hänen zoollnsa Iljitshin neuvojen toteuttamisessa.

N. Krupskaja.

Neuvostoliiton kommunistisen puolueen (BOLSHEVIKIT) KESKUSKOMITEALTA

NKP (bolshevikit) Keskuskomitea suurella surulla tiedottaa puolueelle, työväenluokalle ja kaikille työtätekeville, että kesäkuun 12 päivänä kello 1.50 Moskovassa lyhyen sairauden jälkeen kuoli puolueen vanha jäsen, V. I. Leninin lähin auttaja, Sovettiläisen Sovnarkomin yhteydessä olevan Sovettiläisen Komissin byronin jäsen —

Maria Iljinitshna Uljanova

Tov. Uljanovan kuolema, henkilö, joka antoi koko elämänsä kommunismin asialle, on suuri menetys puolueelle ja Sovettiläisen työtätekeville.

M. I. Uljanovan elämä, hänen uskollisuutensa Lenin-Stalinin asialle ja huolellinen suhtautuminen työtätekeviin tulevat olemaan esimerkinä rajattoman uskollisesta taistelusta kaikille puolueeseen kuuluville ja puolueeseen kuulumattomille bolshevikille taistelussa kommunismin voiton puolesta.

NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN (BOLSHEVIKIT) KESKUSKOMITEA.

SSSR:n Sovnarkomin yhteydessä oleva Sovettiläisen Komissin byronin johtaja

Maria Iljinitshna Uljanovan kuolemasta, mikä seurasi lyhyen sairauden jälkeen kesäkuun 12 päivänä kello 1.50.

Ylimääräisen yleiskarjalaisen sovitettien XI edustajakokouksen delegaattien huomioon

Kesäkuun 15 päivänä kello 17 Kansantaiteen talossa alkaa Ylimääräinen yleiskarjalainen sovitettien XI edustajakokous jatkaakseen työtänsä.

Registeröinti suoritetaan Karjalan TpkK:n istuntosalissa kesäkuun 14 päivänä kello 8 alkaen aamulla kello 24 asti illalla, kesäkuun 15 päivänä kello 8:sta aamulla kello 14:ään asti päivällä ja kesäkuun 15 päivänä kello 15:stä alkaen Kansantaiteen talolla.

Karjalan ASSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihtööri J. Heikkonen.

SPIONAASHISTA JA SYNNYINMAAN PETTÄMISESTÄ — AMMUTTAVA

Korkein oikeus on langettanut teossa kiinni saaduille kahdeksalle spionille niiden ansaitseman tuomion. Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen on todennut kaikki syytetyt — M. N. Tuhatshevskin, I. E. Jakirin, I. P. Uborevitsin, A. I. Korkin, R. P. Eidemanin, B. M. Feldmanin, V. M. Primakovin ja V. K. Putnan syyllisiksi sotilasvelvollisuuden (valan) rikkomiseen, Työläis-Talopoikaisen armeijan pettämiseen, synnyinmaan pettämiseen ja päätti: kaikilta syytetyiltä riistää sotilasarvon, syytetyt Tuhatshevskiltä — Sovettiliiton marsalkan arvon — ja tuomita kaikki korkeimpaan rikosoikeudelliseen rangaistukseen — ammuttavaksi.

Sosialistisen oikeuden terävä miekka on pudonnut katalan sotilasspionibandin päälle. Yhdessä inhoittavimman roiston Gamarnikin kanssa, joka teki itsemurhan välttyäkseen paljastamisesta ja oikeuteen joutumisesta, nämä kahdeksan spionia suorittivat kaikkein raskaimpia rikoksia, mitä vain voidaan kuvitella. He, kuten juudakset, fasistisista hopearahoista möivät itsensä viholliselle. Tämä bandi, kuten oikeus on saanut selville, suoritti kaikkia niitä rikoksia, joita Stalinilainen Konstitutsio 138:stä pykälä vaatii rangaistavaksi kaikkein raskaimpina rikoksina. Nytemmin tuomitut spionit

”ollen erään ulkomaalaisen valtion sotilastiedustelun palveluksessa, valtion, joka noudattaa vihamielistä politiikkaa SSSR:n suhteen, systemaattisesti antoivat tämän valtion sotilasspionille spionitietoja, suorittivat tuholaittekoja ja Työläis-Talopoikaisen Punaisen Armeijan mahdi: heikentämisen tarkoituksessa, valmistelivat SSSR:ää vastaan alettavan sotilaslyökkäyksen varalta Punaisen Armeijan häviötä ja pitivät päämääränään Sovettiliiton jaottelemissa ja tilanherröiden ja kapitalistien vallan SSSR:ään palauttamista”.

Fasistisen bandin katalat aiket eivät tule totentumaan! Suuri ja pyhä viha valtasi miljoonat työtätekevät, kun he saivat tietää sotilasspionijoukkoon inhoittavasta toiminnasta. Salaman nopeudella eilen lensi tehtailmeiden, kaivoksimme, puna-armeijalaisten joukko-osajoinen tieto kahdeksan sotilasspionin paljastamisesta ja niiden oikeusjutusta. Suuren sovettimaan kaikilla puolilla — työläisten, puna-armeijalaisten, intelligenssin, kolhosnikkojen kokouksissa ja miingieissä — kuuluu yksimielisiä vaatimuksia spionien ampumisesta. Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen langettaman tuomion yksimielisestä hyväksymisestä.

Esimerkiksi Moskovan Ordzhonikidzin nim. om. tehtaan työläiset päättökseen kirjoittivat: ”Me vaadimme sovetitiedustelulta kaikkein ankarinta rangaistusta — katalimista katalimien ampumista! Sovetimaaperällä ei

ole paikkaa pedoille ja murhaille!” Kansamme vihan voimakkaat aallot huuhtovat maan kamaralta jokaisen petturin, luopion, spionin, jokaisen, joka aikoo heikentää Punaisen Armeijan mahtia, joka uhkaa sosialistisen vallan suuria voittoja, meidän rikkauksiamme, jotka on hankittu kansan työllä ja kuuluvat Sovettiliiton kansoille.

”Pariskajja Kommuuna”-tehtaan työläiset ja työläisnaiset päättökseen sanovat:

”Kansan vihollisille, pettureille ja spionille, jotka ovat kaupanneet synnyinmaamme fasismien verisille kahlekoirille, ei ole eikä voi olla minkäänlaista armoa. Maamme onnen nimessä, synnyinmaamme edelleen kukoistamisen nimessä, koko työtätekevän ihmiskunnan onnen nimessä me vaadimme sovetitiedustelun tämän spionien bandin ampumista. Pyyhkäistävää maan kamaralta synnyinmaan pettäjät!”

Työväenluokan diktatuurin tarkka silmä paljasti tämän erään ulkoisen valtion viimeisen sotilasspionijoukon, hajotti tämän joukon ja pyyhkäisi sen maan kamaralta. Tässä ilmenee sovetitiedustelun läsnäyttyä mahti, sovetitiedustelun voima ja valppaus. Tässä ilmenee ulkoisen porvarillisen tiedustelun kriisi sen kaikkine provokations, spionaashin, diversion vuosisatoinen kokemuksineen.

Fasistisen vakoiolon agentteja eivät ole antaneet, eivätkä auta mitään vekkautet! Viimeisen sotilasspionijoukon hajottamisella me emme ole lujittaneet vain Punaisen Armeijan mahtia. Me olemme paljastaneet erään ulkovaltion kortit ja plaanit, ja sen jokainen hyökkäysyritys SSSR:ää vastaan tulee merkitsemään herrojen Göbbelsien isännöimisen loppua!

Suuria toiveita asettivat erään ulkoisen valtion johtajat nyt tuhoittuun sotilasspioniryhmään, joka kauppassi kymmenien tuhansien puna-armeijalaisten verta, miljoonien työläisten ja talonpoikien verta. Raivoisa viha tukehduttaa imperialisteja, erikoisesti saksalaisia, kun he näkevät, että meidän sosialistinen synnyinmaamme kasvaa ja lujittuu, täytyy koittavan yltäkylläisyyden mehulla, kukkivat miljoonien työläisten ja talonpoikien kyyvät, valloittaa kulttuurikorkeuksia, jotka ovat kapitalismille saavuttamattomia.

Muutamien ulkoisten valtioiden fasististen pääpukareiden kaikki voimat on kohdistettu siihen, että voitaisiin kukistaa Punainen Armeija, jaotella SSSR, hävittää Sovettiliiton kansojen mainiot saavutukset, muuttaa kansamme fasististen barbaarien orjiksi. Kas, mitä valmisteli, kas, minkälaisi päämäärää palveli erään ulkoisen valtion sotilasspionien perusjoukko — kahdeksan fasistista spionia, jotka Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen eilen tuomitsi ammuttavaksi.

Tämä tuomio on Sovetikkansan

ääni. Vaatimukset spionien ampumisesta kantautuvat yleisenä kansanäänten kumuna sekä puna-armeijalaisten joukko-osastoissa että kouluissa, kaivoksissa ja rautateilla, kolhooseissa ja sovhooseissa. Ja aivan kuin ilmaisten SSSR:n työtätekevien yleisen ajatuksen, Gorbunovin nim. om. tehtaan työläiset miingissään sanoivat:

”Me olemme antaneet voimakkaan iskun sodan syyttäjiille. Se on hyvä opetus fasisteille. Jos he yrittävät tunkea sian kärsänsä sovetitiedustelun, niin me vastamme heille siten, etteivät he kykene kookaamaan luitansa”.

— Emme salli likaisen fasistisen saappaan astua pyhälle maallemme! — tällainen on synnyinmaamme kaikkien työtätekevien yksimielinen vastaus porvarillisten sotilasspionien, niiden spionien ja niiden fasististen isäntien pyrkimyksiin. Vaviskoot kaikki spionit, diversantit ja murhaajat! Muistakoot he lujasti: me haajoitamme loppuun asti ja tuhoamme sodanlietojien kaikki spionipätsät, me revimme spioniverkon kaikki langat, punottakoompa se kuinka hienosti tahansa, me pyyhkäisemme maan kamaralta armotta SSSR:n kansojen kaikki viholliset!

Minkäänlainen voima ei kykene murtamaan kansaa, jota johtaa Lenin-Stalinin puolue. Mainehikkaan puolueemme johdolla SSSR:n kansat ovat kukistaneet tsarismien, ovat kukistaneet tilanherröiden ja kapitalistien vallan. Lenin-Stalinin puolueen johdolla SSSR:n kansat ovat voitokkaasti päättävät kansalaissodan ja haajoittivat saksalaisten, japanilaisten ja muiden interventtien sota-

joukot, jotka yrittivät ottaa haltuunsa sovettimaan. Lenin-Stalinin puolueen johdolla maassamme on likvideerattu eksploatoraavat luokat, on luotu ensiluokkainen sosialistinen teollisuus ja maailman suurin sosialistinen maatalous.

Sovetijärjestelmä on oikaisut monimiljoonaisen kansan selät, puhaltanut siihen uuden, sosialistisen, onnellisen elämän. Ja tällaisen kansan saksalaiset imperialistit haluavat voittaa, orjuuttaa. Kirotut! Heidän katalat toiveensa ja aikensa eivät koskaan toteudu. Sovetikkansa ja sen mainehikas Työläis-Talopoikainen Punainen Armeija ovat voittamattomat!

On koittanut porvarillisen vakoiolon loppu. Sovettiliiton työtätekevät kymmenkertaistuttavat valppauttansa, ja meidän, sovetitiedustelun voima on siinä, että sen takana on ja sitä kannattaa koko kansa. Monimiljoonaisen kansan nimessä on tuottu kahdeksan sotilasspionia. Koirille koirien kuolema!

Mittaamaton on sovetikkansan voima. Harkumat on sen voiton tahto. Rajaton sen rakkaus Lenin-Stalinin puoluetta kohtaan, sovetitiedustelun ja Stalinilaisesta Keskuskomiteaa kohtaan. Minkälaiset fasistit shakaalit ja spionit eivät kykene pysäyttämään voittokulkuamme kommunistien voimien voimalla!

(”Pravdan” pääkirjoitus 12/YI—37.)

Tulemme seisomaan sosialismin suurten voittojen vartiossa

Moskovan Stalinin nim. om. autotehtaan työläisten miitinki

Myöhään yöllä Stalinin nim. om. autotehtaan kaikissa työosastoissa kokoontui työläisten miitinkkejä, jotka omistettiin SSSR:n Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen spioni- ja synnyinmaan petturien ryhmälle langettamalle tuomille.

Suurella innostuksella autotehtaan työtätekevät ottivat vastaan tiedoituksen siitä, että oikeus on tuominnut synnyinmaan katalat petturit, ulkomaalaisen vakoiolon palkkarengit Tuhatshevskin, Jakirin, Uborevitsin, Eidemanin ja muut ammuttaviksi.

”Tämä on ainoa oikea tuomio — sanotaan yksimielisesti hyväksytyssä päätöksessä. — Tämä on tuomio, joka ilmaisee Sovetien maan miljoonien työtätekevien tahdon. Tämä on koko kansamme langettama tuomio. Katalat fasistiset sikiöt halusivat myydä maamme, heikentää Punaisen Armeijan mahtia, palauttaa valtaan kapitalistit ja tilanherrät.

Sisäasiain k:n elimien valppaus teki lopun fasististen palkkarengien rikollisesta työstä, antoi iskun sodan lietojille. Koirille koirien kuolema!

Me tulemme seisomaan sosialismin suurten voittojen vartiossa, me tulemme ottamaan kiinni trotskilais-buharinilaiset jälkeläiset ja säälittä tuhoamaan tämän roskan. Stalinin nim. om. autotehtaan nelikymmentuhantinen kollektiivi vielä lujemmin tiivistää rivinsä puolueen ja kansojen rakkaan johtajan toveri Stalinin ympärille ja tulee väsymättömästi taistelemaan kommunistien uusien voittojen puolesta.

Kuolema kansanvihollisille, fasistisille spionille ja diversanteille.

Eläköön bolshervistinen valppaus! Eläköön viisas puolueemme, joka rakkaan johtajan ja opettajan toveri Stalinin johdolla johdattaa SSSR:n monimiljoonaisia kansoja uusiin voittoihin!”

Synnyinmaan pettäjät tullaan pyyhkäisemään maan kamaralta!

(Moskovan ”Kalibr”-tehtaan yövuoron työläisten resoluutio)

Kuultuamme tiedoituksen Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen synnyinmaamme pettureille ja luopureille langettamasta tuomiosta, me, ”Kalibr”-tehtaan työläiset, insinööriteknilliset työntekijät ja toimistajat, lämpimästi tervehdimme tätä oikeata ja säälimättöntä tuomiota.

Tietäkoot sosialistisen valtion viholliset, kuinka suuri on maamme työtätekevien viha sovetikkansan vihollisia — diversantteja,

spioneja ja tuholaisia — kohtaan.

Tietäkoot fasistit, että heidän vastaisekin yrityksensä tehdä tuhoa sovettiliitolle tulevat murskautumaan Sovetien maan murtumattomaan mahtiin.

Sovettilialta, jota kannattavat työtätekevien miljoonaiset joukot, on ollut ja jää edelleenkin murtumattomaksi, samoin kuin on murtumaton Marxin-Engelsin-Lenin-Stalinin suuri lippu.

Vastaisuudessaakin tulemme tuhoamaan petturit!

(Leningradin Voroshilovin nim. om. tehtaan yövuorojen työläisten resoluutio)

Syvä suuttumus valtasi meidät, kun saimme tietää synnyinmaan pettäjien, kansanvihollisten Tuhatshevskin, Jakirin, Uborevitsin, Korkin, Eidemanin, Feldmanin, Primakovin ja Putnan katalista rikokista. Petturien katala bandi, verhoutuen valheellisilla fraaseilla uskollisuudesta sosialismin asialle, valmisteli petturin iskua suuren synnyinmaamme työtätekeville. Tunketuon Työläis-Talopoikaisen Punaisen Armeijan johtaville paikoille, nämä katalat juudakset yrittivät heikentää sen mahtia, saada TTPA:ssa hajaannusta, avata portit fasistien murtautumiselle rakkaan synnyinmaamme alueelle.

Mittaamaton on pettureiden kataluus, mitaamaton on heidän rikostensa alaisuus.

Me, Voroshilovin nim. om. tehtaan kolmannen työvuoron työläiset, yksimielisesti hyväksyimme SSSR:n Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen päätöksen fasististen spionien, diversanttien ja tuholaisen katalan bandin ampumisesta. Me käännyimme

Korkeimman Oikeutemme puoleen pyynnöllä, että se vastaisuudessaakin soveluttaisi tällaisia toimenpiteitä fasistiseen vakoiolon antautuneisiin pettureihin, luopureihin ja pyövelihin.

Vieli lujemmin tiivistämme rivimme kansojen suuren johtajan Iosif Vissarionovitsh Stalinin ympärille!

Korkeammalle revolutsiooninen valppaus!

Pyyhkäisten säälimättä maan kamaralta kansanviholliset, sosialismin viholliset, tulemme lujittamaan synnyinmaamme, mainehikkaan ja rakkaan Työläis-Talopoikaisen Punaisen Armeijamme puolustusmahtia!

Eläköön bolshervikkien suuri kommunistinen puolue ja sen leniniläis-stalinilainen johto!

Eläköön suuri, voittamaton Työläis-Talopoikainen Punainen Armeija, Punainen laivasto, Punaiset ilmailuvoimat!

Kommunistin asia on voittamaton!

Ainoa oikea tuomio

(Moskovan ”Bolshevik”-tehtaan työläisten työvuorojen resoluutio)

Kello 3 aikaan yöllä Moskovan ”Bolshevik”-tehtaan työläiset kokoontuivat miitinkiin.

Kuultuamme lyhyen tiedoituksen spionille langettamasta tuomiosta ”Bolshevik”-tehtaan työläiset yksimielisesti hyväksyivät seuraavan päätöksen:

— Luettuamme eilen ”Pravdasta” Sovettiliiton prokuratuurin tiedoituksen itse teossa kiinnisäadun kahdeksan spionin oikeuteen asettamisesta, ja saatuaamme nyt tietää oikeuden päätöksen, me ”Bolshevik”-tehtaan työläiset, työläisnaiset, insinööriteknilliset työntekijät ja toimistajat tervehdimme tätä ainoata oikeata, oikeudenmukaista ja konnien ansaitsemaa tuomiota.

Koko tämä roska on lakaistava ja lakaistaan Sovettimaan kamaralta proletariaisen diktatuurin rankaisevalla kadella.

Vieli lujemmin tiivistämme rivimme Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen (bolshevikit) ja kansojen rakkaan johtajan toveri Stalinin ympärille.

Korkeammalle valppaus! Fasistit eivät koskaan onnistu säästämään sosialismin suurta maata sen voitokkaalta tieltä. Tietäkoot kaikki petturit ja spionit: aikaisemmin tai myöhemmin myöskin heidän kohtalonsa tulee olemaan samanlainen kuin tänään tuomiin vihattujen heittiöiden kahdeksikon kohtalo.

Eläköön Neuvostoliiton kommunistinen bolshervikkien puolue!

Eläköön suuri ja rakas johtajamme — Stalinimme!

Katala spionibandi on saanut ansaitun tuomion

Tieto Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen katalalle spionijoukkoille langettamasta tuomiosta levisi nopeasti Moskovan konerakennustehtaan ”Borets” kaikkini työvuoroihin yöllä. Mitä suurimmalla tyydytyksellä työläiset ottivat vastaan sovetitiedustelun langettaman tuomion. Yöllä pidetyissä miingieissä yksimielisesti hyväksyttiin seuraava resoluutio:

— Moskovan konerakennustehtaan ”Borets” kollektiivi täydellisesti hyväksyy Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden erikoistuoimistoinen langettaman tuomion. Katala spionibandi sai ansaitseman tuomion. Spionit halusivat riistää sovetikkansalta sen ihanan, iloisen ja onnellisen elämän. Petturit olivat fasistisen valtion sotilastiedustelun palveluksessa ja systemaattisesti antoivat insinöörien spionitietoja Punaisen Armeijan tilasta, suorittivat tuhoilaittyötä, myötävaikuttivat kapitalismin palauttamista maahamme.

Tietäkoot kaikki fasistiset agentit, ettei ole sellaista voimaa, joka voisi pysäyttää työväenluokan voittokulun taistelussa kommunistin puolesta. Tietäkoot siis kirotut pyövelit: meidän maassamme teille ei ole mitään muuta kuin oikeus kuolemaan! Koko työtätekevä ihmiskunta tulee tyydytyksellä ottamaan vastaan tuomiomme. Me olemme joka hetki valmiita ase kadessa asettumaan mainion synnyinmaamme puolustukseen. Meidän maamme on voittamaton!

Tuomio ilmaisee koko sovetikkansan tahdon

Sovettiliiton tiellelliset työntekijät täysin tyytyväisinä tervehtivät Korkeimman Oikeuden tuomiota 8 synnyinmaan spionipettureille. Heidän petoksellaan on niin hirtittävä luonne, että ei ole mahdollista heihin nähdn muuta toimenpidettä kuin — tuhoaminen.

Me olemme järkyttyneet niiden inhoittavasta yrityksestä luovuttaa maansa, joka koko maailman työtätekevien silmissä on uuden ennennuolmatoman korkean inhimillisyyden mallina, katalien kansainvälisten ryövärien — fasistien raadeltavaksi.

Korkeimman Oikeuden tuomiossa on ilmaistu koko sovetikkansan, myöskin sovetitiedustelun horjumaton, järkkymätön tahto. Vastaukseksi fasistien inhoittavien hankkeisiin me voimistamme poliittista valppauttamme, me tulemme vielä enemmän kehittelemään sovetitiedettä meidän tulisesti rakastamamme sosialistisen synnyinmaan suojelomiseksi ja kukoistamiseksi.

Tieteellisten työntekijöiden Keskusbyron seksian puheenjohtaja B. Kellner.

OIKEUS TYÖHÖN

SSTL:n kansalaisilla on oikeus työhön, se on oikeus saada taitua työtä, saada työstään sen määrän ja laadun mukaisen maksun.

Oikeuden työhön turvaavat kansantalouden sosialistisen organisaatio, sovetityhteiskunnan tuotantovoimien järjähämätön kasvu, se, että on poistettu talouskriisin mahdollisuus ja likvidoitu työttömyys.

(SSTL:n Konstitutsio, pykälä 118).

SSTL:n Konstitutsio, jonka projektin julkaisemisesta on tullut kuluneeksi vuosi, on Sovettiliiton kansoille valtava historiallinen dokumentti sovettiliiton XX vuoden olemassaolon aikana suorittamastaan työstä, saavutuksista sosialismin rakentamisessa. Konstitutsio, jonka laatijana on suuri Stalin, jokainen pykälä puhuu sovetikkansan sankaritöistä, kultakirjaimin ikuistuttaa sovetikkansalaisten oikeudet ja velvollisuudet.

Tämän Konstitutsioon yksi suurmerkityksellisimmistä pykälästä on pykälä 118, jossa kirjataan oikeus työhön. Kysymys oikeudesta työhön sovettimaassamme pidetään selvänä. Erikoisesti nuorisoo, joka on syntynyt ja kasvanut sovettiliitolle, ei käsitä riittävästi tämän pykälän merkitystä. Se ei tunne kapitalistista riistoa, ei ole ollut työttömänä, — päinvastoin meillä työvoimaa pitäisi olla vielä enemmän, — ja pitää itsestään selvänä oikeutta työhön. Oikeus työhön on meillä vallattua ankarissa taisteluissa kapitalistien ja kartanonherrojen ristovallan kukistamiseksi Lokakuun vallankumouksessa. Miljoonat proletariatit kapitalistimaissa taistelevat ja vuodattavat ver-

taan saadakseen oikeuden työhön. Miljoonat työttömät täyttävät kapitalistimaiden teollisuuskeskuksien laitakaupungit, ja miljoonat köyhtyneet ja konnuitaan pois joutuneet talonpojat — kyljen tiet.

Toisin on sosialismin maassa.

Tässä yhteiskunnassa realisesti ja päättävästi toteutetaan prinssiippiä: ”Ken ei työtä tee, ei hänen syömäkään pidä”. Siinä ei ole sija vieraan työn riistolle. Siinä toteutuu jaon sosialistinen perusta — jokainen antaa yhteiskunnalle kykijensä mukaan ja saa yhteiskunnalta kulutetun työn määrän ja laadun mukaan.

Oikeus työhön, oikeus lepoon, oikeus yhteiskunnalliseen huoltoon vanhuus-, sairaus- ja työkyvyttömyystapauksissa, oikeus sivistykseen — kas tämä on saavutettu ja kirjoitettu sosialistisen valtion Konstitutsioon.

Konstitutsio tämä pykälä — oikeus työhön — on sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän yksi kaikkia tärkein, velvoittava kohta jokaiselle sovetikkansalaiselle.

Sillä työ maassamme on jokaisen sovetikkansalaisen velvollisuus. Lokakuun vallankumouksessa Venäjän proletariaatti ja talonpoikaist bolshervistinen puolueen ja sen suurten johtajien Leninin ja Stalinin johdolla vapauttavat työn olemasta riiston ja sorron välikappale, alistivat sen palvelemaan koko sosialistisen rakennustyön — koko kansan onnen ja hyvinvoinnin tarpeita. Konstitutsiossa me näemme toteutuneen Marxin ja Engelsin lähes 100 vuotta sitten Kommunistisessa

Manifestissa lausumat ajatukset: ”Porvarillisessa yhteiskunnassa on elävä työ vain keinona lisätä keskeelle kertynyttä työtä. Kommunistisessa yhteiskunnassa on koolle kertynyt työ vain keinona laajentaakseen, rikastuttaakseen ja edistääkseen työläisten elämää”.

Palkkatyön luonteen kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän valitessa Marx ja Engels kirjoittamassaan manifestissa määritteli seuraavasti: ”Palkkatyön keskimääräisenä hintana on työkalon välin määrä, s.o. niiden elintarpeiden yhteismäärä, mitkä ovat välttämättömät pitäkseen työläisen työläisenä hengissä. Se siis, mitä palkkatyöläinen työläisenä ansaitsee, riittää vain uudeleen synnyttämään pelkän hänen elämänsä”.

Marx ja Engels Kommunistisessa Manifestissa kirjoittavat, että porvarillisessa yhteiskunnassa työläiset, proletariatit saavat työtä tehdä niinkaan kuin heidän työnsä lisää pääomaa. Näiden työläisten on pakko myydä itseään pala palalta, he ovat tavaraa, samanlaista kuin kaikki muunkin kauppatavara. Ja siksi he lisäävät: ”Proletariatien työ on koneittenkäytön laajenemisen ja työnjaon kautta menettynyt kaiken itsenäisen luontensa ja sen kautta kaiken viihdytyksen työntekijälle. Työläisestä tulee pelkkä koneen lisäke, jolta vaaditaan vain mahdollisimman yksinkertaisia, mahdollisimman yksitoikkoisia ja mahdollisimman helposti opittavia työliikkeitä.” (Kommunistisen Manifesti.) Kapitalistisessa yhteiskunnassa työläiselle merkitsee työ riistoa ja orjuutta. Se on työläiselle kiros, elämän raskas taakka, jota ilman hän ei voi pysyä hengissä ja joka ennenkaan-

sa ruhjoo hänen elämänsä. Kapitalistisessa yhteiskunnassa työläinen ei työstä tunne mitään iloa, työn tulokset menevät kapitalisteille.

Uusi Stalinilainen Konstitutsio takaa jokaiselle sovetikkansalaiselle ei ainoastaan oikeuden työhön, mutta samalla myöskin oikeuden lepoon ja oikeuden sivistykseen. Tässä Konstitutsiossa toteutuu Marxin ja Engelsin Kommunistisessa Manifestissa asettama loosunki — koko kärsivän ihmiskunnan suurimmat ihanteet. ”Meidän proletariaatin vallankumouksemme on maailmassa ainoa vallankumous, jonka on onnistunut näyttää kansalle ei ainoastaan poliittiset tulokset, vaan myöskin aineelliset tulokset.” Ja edelleen: ”Meidän vallankumouksemme on ainoa, joka on ei ainoastaan lyönyt murskaksi kapitalismin kahleet ja antanut kansalle vapauden, vaan on ennättänyt antaa kansalle vielä varakkaan elämän aineelliset ehdot. Tässä on meidän vallankumouksemme voima ja voittamattomuus.” (Stalin.)

Samanaikaisesti, kun Sovettiliitossa on täydellisesti likvidoitu työttömyys, kapitalistisissa maissa fasistien hirmumurta pakottaa miljoonat työläiset olemaan ilman työtä ja missä työ on muodostunut ihmisten sorron ja riiston välineeksi. Kapitalistinen järjestelmä ei kykene yhteiskunnan kaikille jäsenille tarjoamaan edes työtä — puhumattakaan niistä yhteiskunnallisista aineellisista arvoista ja kulttuurista, mikä SSTL:n kaikille kansalaisille on taattu.

SSTL:n kansalaisten hyvinvointi näkyy myös kansallistuloksen kasvusta. Vertailun vuoksi — pikkutaulukko.

Kansallistulot SSTL:ssä ja kapitalistisissa maissa

(100:ksi otettu vuoden 1928 taso)

	Maat	v. 1929 v. 1932 v. 1935
SSTL	115,6	182,0 262,8
Yhdysvallat	105,0	51,0 66,8
Englanti	108,8	87,9 101,6
Ranska	107,9	90,7 —
Saksa	100,7	60,1 76,9

Taulukko selvästi osoittaa kansallistulon jättäville jatkuvaa kasvua Sovettiliitolle ja niiden alennuttua tasoa v. 1928 verraten esim. Yhdysvalloissa, Englannissa, Ranskassa ja Saksassa.

Jos vertaamme SSTL:n kansallistuloja v. 1913, jonka vuoden otamme 100, niin huomamme, että 1929 ne ovat 187,6 prosenttia, 1932 — 216,7 prosenttia, 1935 — 312,9 prosenttia ja v. 1936 (plaanit) 395,7 prosenttia.

Nämä numerot todistavat sitä, että SSTL:n kansallistuloksen kasvu on erittäin korkeaa, samaan aikaan kun etumaisen kapitalistimaiden kansallistulot vieläpä parhaimpinkin vuosina ovat kehonneet vain 6—8 prosentilla vuodessa ja enemmistölle kapitalistimaita on tyypillisellä kansallistulon lisääntymisen vain 2—3 prosentilla vuodessa.

SSTL:n kansallistulot muodostavat niiden uusien aineellisten arvojen fondin, joita vuosittain luodaan tuottavalla työllä, mikä on organisoitu yhteisen valtion plaanin mukaan. SSTL:n kansallistulot kokonaisuudessaan ja täydellisesti menevät maamme työtätekeville; ne ovat samalla sosialistisen kasautumisen ja maanpuolustuksen lujittamisen lähteenä ja maamme työläisten, kolhosnikkain ja toimistajain aineelli-

sen ja kulttuurisen elämän tason systemaattisen kasvun lähteenä. Ja vain Sovettiliitolle kansallistulot ovat kokonaisuudessaan ja täydellisesti työtätekevien käytettävissä ja menevät luokattoman sosialistisen yhteiskunnan kehittämiseen ja lujittamiseen.

Erikoisen raskaana kohdistuu kapitalistinen riisto nuorisoon. Jos meillä, sosialismin maassa ovat nuorisolle avoinna portit rakennustyön, tieteen ja taiteen, kulttuurin kaikille aloille, niin heillä, kapitalistimaissa, nuorisolla on oikeus — työttömyyteen.

Viimeaikoina on Yhdysvalloissa alettu nuorisoo hyvin usein nimittää ”tuhoutuneeksi sukupolveksi”. Tällä otsikolla on amerikalainen sanomalehtimies Davis julkaisut kirjankin (v. 1936). Siinä sanotaan:

”Nuoret” ihmismme ovat kasvaneet varmuudessa, että opiskelu ja sitkeä urastaminen aukaisevat heille ovet työhön, omaan perheeseen, kotiin. Viime vuosina ovat heistä useat tulleet näkemään, ettei tämä ole näin. Vanha sukupolvi on heidät pettänyt. Nuorisomme hukkaa turhaan aikaansa.”

Virallinen tilasto (v. 1936) laskee Yhdysvalloissa olevan 5—8 miljoonaa nuorta ihmistä, joilta on ”varastettu aika ja mahdollisuudet”.

Puolassa lasketaan olevan 1 miljoonaa nuorta työttömänä. Ranskassa on erikoisella dekreetillä jatkettu oppiaikaa vuodelle, että täten voitaisiin lieventää työttömyyttä.

40 prosenttia Italian, Unkarin ja Puolan työttömistä ja 30 prosenttia Englannin, Hollannin ja Saksan työttömistä muodostaa nuorisoo.

Eräs saksalainen fasistinen leh-

ti on jakanut v. 1935 koulun päättäneille nuorille ihmisille kaavakkeen ”V. 1922 syntyneet etivät työtä”. Vastauksista selvisi, että 6 tuhannesta nuorukaudesta saa työtä vain neljäsosa ja 6 tuhannesta työstä — vain kuudesosa. Suomessa on jo pitkän aikaa ollut nuorien työttömien luku erittäin suuri.

Aivan toista on sovetinurion elämä. Maassamme ei ole ainuttakaan sellaista alaa, jossa nuorisolla ei olisi huomattavaa sijaa.

